

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Quibus res iudicata non nocet. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150738

ut l. reos. §. cum tabulis. de duo. reis. Et eodem modo intelligitur in sententia. ut est casus hic. & no. in Spe. de sen. §. ij. circa fi. Vide batur autē contrariū q̄ tam libellus quā sententia deberet intelligi secundū naturā pristinā obligationis: & sic contra quemlibet in solidū. Cuius contrariū probat iste tex. unde allegatur q̄ sententia nō est intelligenda secundū naturā actionis super qua lata est: sed secundū naturā verborū. & q̄ sententia sit stricti iuris: & non importet ultra quā de necessitate possit importare. sed hæc verba possunt verificari in quolibet pro parte. unde non extenduntur ad quolibet in solidū. Aduerte, quia glo. intelligit hanc l. quatuor modis. tamen primus & tertius tendunt ad idē, scilicet quando duo erāt mihi obligati ad centū viriliter, qui est primus modus: siue equaliter, qui est tertius modus, qui tendunt ad idē. Tantū enim est dicere viriliter quantū equaliter. iste modus nō cōgruit literæ, quia tunc nō posset iudex condēnare quēlibet in solidū. cuius contrarium hic innuit. & sic q̄ essent obligati qui libet in solidū. Item non haberet dubium hæc l. Alius modus est qui est quartus, quādo quilibet tenebatur pro parte: tū in equaliter. Pone exemplū in duobus, quorū vnus erat institutus in duabus partibus de tribus: & alter in tertia parte. & mihi fuerunt legata centum, primus tenetur ad duas partes. de c. alter ad tertiā partem. si egi contra ambos, & petij eos condēnari in c. & ita fuerunt cōdemnati. censetur quilibet condemnatus equaliter. & sic in quinquaginta: & sic alter in plus quā teneretur, & alter in minus. iste modus non placet. quia si egi contra eos tanquā contra hæredes, videor petijse eos cōdemnari pro hereditaria portione. quia non in plus tenebantur. & ita videtur iudex cōdemnas se. & ista est rationabilior opi. Est & tertius modus intelligendi. & iste est verus. q̄ quilibet tenebatur in solidū ex eadē causa tantū, ita q̄ vna solutio sufficiebat. & tamen potest intelligi duobus modis. Primo q̄ actor petijt eos condēnari ad c. dixit quēlibet in solidū. & iudex ita condēnavit. dubium erat: quia verba libelli & etiam sententiæ videbantur secundū naturam actionis & libelli super qua datus vel lata erat. & iste tex. vult contrariū. ideo no. ea quæ s. dixi. Secundo modo pōt intelligi q̄ petij quēlibet cōdemnari in solidū. ita quod vna solutio sufficiat. aliter nō procederet libellus. vt no. in l. mandato Titij. §. Paulus. ff. man. iudex simpliciter condēnavit in c. nec dixit quemlibet in solidū. certē videtur condēnas se quēlibet in quinquaginta. Sed tunc cōtrā. quia nō valebat sententiā. quia non est conformis libello. Respōdetur q̄ reputatur conformis postquā non petebantur nisi c. & in c. lata est. licet non eo modo quo fuit petītum, scilicet contra quemlibet in solidū. sed illud positus est accidentale quā substantiale. & non facit sententiā non esse conformē libello. Item videt adhuc nō valere: quia cū petatur certa quātitas, super tota debet condēnari: vel in totū absolui. vel in condēnando pro parte. & in absoluendo pro altera parte, aliās nō valet sententiā. vt no. in l. j. §. si aduersus rem iud. sed hic à quolibet fuerūt petita. c. & tū non est condemnatus aliquis eorū nisi in l. Dicunt quidam q̄ in alijs l. censetur absolutus. hoc est falsum. vt no. ibi in glo. ideo adhuc posset conueniri actione prima in solidū. quod non esset si videret absolutus. Dic ergo q̄ imō sententiā est lata in tota quātitate petita. licet non eodem modo quo fuit petītum. quia fuerūt petita. c. & non ultra. & in c. fuit facta condemnatio: licet nō eodem modo quo fuit petītum: & istud non habet vitare. vt est hic casus. Vltimō glo. opponit. q̄ secundū hoc condemnatio proderit condemnato cum tenetur in centum. & tunc non tenetur nisi in l. contra. l. euidenter. ff. de excep. rei iud. sed solue vt in glo. q̄ imō non prodest. quia remanet obligatus actione prima in solidū. licet ex sententiā non sit obligatus nisi pro parte.

Quibus res iudicata non nocet.

Rubrica.

- 1 Ille qui agit rei uendicatione, dicitur defendere rem suam.
2 Sententia lata contra unum, quando nocet alteri etiam non mandanti: nec ratificanti, nec scienti litem motam, nec citato.
4 Res inter alios acta, an alijs noceat?
Licet coniuncta persona sine mandato possit agere pro coniuncta, nec repellatur, tamen sententia lata contra ipsam non nocet persone coniuncte pro qua agit.

LEX

I.

Sineque. Iste titulus loquitur de sententiā lata cōtra vnū, vel pro vnō: an noceat vel pro sit alteri: & dicit q̄ si ille nec mādauit litigare, nec habuit ratā sniam, subaudi nec etiā sciuit illū litigare. Itē

subaudi nec fuit citatus ad causam pro suo interesse, q̄ talis sententiā nec nocet nec prodest sibi. & hoc dicit totus titulus. Sed titulus. infra res inter alios acta. loquitur de actu extrajudiciali an factus per vnū noceat, vel pro sit alteri. & eodem modo dicitur q̄ nō quod intellige modo prædicto. Et prædicta non solum in ciuili. sed etiam in criminali. vt in l. iuris. infra eod. ¶ In tex. ibi: [defensionem. [id est actionem. Itē sic no. q̄ ille qui agit rei uend. dicitur defendere rem suā. Et dicit q̄ frater tuus egit contra me ad totā rem quā possidebam, quæ erat cōmunis inter te & ipsum, & lata est sententiā cōtra eum. & fui absolutus, vel quia nō probauit, vel quia fuit pronūtiatum rem esse meam, hoc nō nocet tibi quominus possis agere ad partē tuā, & probare cōtrariū. gl. in l. l. c. q. dicit hanc regulā fallere in pluribus casibus. ¶ Et aduerte, quia aliquando fallit vt noceat alteri etiam nō mandanti, nec ratificanti, nec scienti litem motam, nec citato: vt in sententijs quæ faciunt ius, vt super quærela inofficiosa. nam lata cōtra principalem puta hæredem. ad quē pertinet principaliter defensio testamētī, nocet legatarijs indistincte. vt in l. Papinianus §. si. de inoffi. test. ff. quorū causa depēdet à causa hæredis querela em rumpit testamētum: & sic de aliquo facit nullū. & hoc est dicere facit ius. sed ex testamēto nullo non possunt legata deberi. ergo necessario sequitur q̄ etiā ipsa rumpitur. Itē in sententiā lata sup. statu: quia si aliquis pronūtiat esse filius tuus, habita lite tecū habet nō solum p. filio tuo quod ad tui præiudiciū. sed pro cōsanguineo oim cōsanguineorū: & sic succedit eis tāquā verus cōsanguineus. licet aliter nō probetur cōsanguinitas nisi per talē sententiā. l. ingenuū. ff. de sta. ho. l. j. §. si. de lib. agn. Aliquādo verō nocet alteri etiā non mādanti, nec ratū habenti, citato tamē scienti litem inceptā, & negligētē cōparere. & eā defendere. vt in casibus positus in l. pe. de re iudic. Aliquādo verō nō ita demū: si nō doceatur de præuicatione facta inter litigantes. & hoc sufficit. & nō aliter. vt l. si cui. §. ij. de ff. de accu. & l. eum. qui §. in popularibus. de iureiur. Sed in causa publice si vnus agit & succubuit, vt nullus alius agere possit: quasi facta fuerit illius qui præuicatus fuerit. Extra istos casus nocet alteri si fuerit citatus. vt in c. inter quatuor. de ma. & obedien. & quod no. Cy. in l. j. circa finem. s. de aduo. diuer. iudi. & quod no. in lege in causā. la prima. in §. interdum. de mino. & l. cum miles. §. si. quibus ex causis mafo. Vltimō vide Cy. hic super illo brocardo. ¶ Res inter alios actas alijs non nocere. Vltimō ex l. ista patet quod licet coniuncta persona sine mandato possit agere pro coniuncta. vt in l. sed & hæ. ff. de procu. nec repellatur. licet cōstet ipsum nō habere mādanti. q̄ nō est in persona nō coniuncta, quia repellitur: etiam si vult cauere rato. vt in l. Pompo. §. si. ff. de procu. attamē snia lata contra ipsum nō nocet cōiunctæ personæ pro qua egit. vt hic patet. & sic nō propriè est procurator, vel procuratrix. quia sententiā lata contra procuratorem nocet domino. l. ij. §. si. fore. iudi. sol.

Cominationes, epistolas, programmata, subscriptiones auctoris rei iudicæ non habere. Rubr.

- 1 Si iudex mandat alicui quod non recedat de palatio sub tali pœna non incurrit pœna licet recedat: cum præceptum sit nullum.

LEX

I.

Nec vim. ¶ Illa quæ requirunt causæ cognitionē, quia afferunt præiudiciū: & sic sunt expedienda per sententiā diffinitiuā. & causa cognita si fuerint expedita sine causæ cognitione, non faciunt præiudiciū etiam ei contra quē expedita sunt, quia dicitur nō snia, sed cōminatio, vel epistola, vel subscriptio, vel programma, quæ nō transeūt in rem iudicatā: etiā si nō fuerit appellatū. h. d. totus titulus. Et istud summariū colligit ex l. si. & ex not. per Inn. in c. ij. extrā. de resti. in inte. in iij. col. in gl. quæ incipit: videtur. vbi oimō vide pro declaratione huius tituli. Et l. j. loquitur in epistola quæ fit per præceptum: puta nisi sic feceris soluas pœnam vel vsuras. Lex. ij. loquitur in epistola quæ fit per præceptum. puta mandamus vt soluas tali tātū, & nisi solueris incurras pœnam. vel sis excommunicatus, vel soluas vsuras. Tertia loquitur in subscriptione. si iudex requisitus ab vna parte porrecta supplicatione signauerit eam contra sententiā diffinitiuā latam per se vel alium. Quarta

Persona. adde Sal. in l. fin. in j. no. C. res inter alios acta.